



L I N N I U

Joka halua si laulaa

LINTU JOKA HALUSI LAULAA



Olipa kerran pieni lintu. Kaikki inhosivat sen lauluääntä, joten sitä kutsuttiin "räkättirastaaksi". Siitäkos naapurin kuningas, joka sattumoisin oli räkättirastas, suuttui pahanpäiväisesti. Samoin lintu, jota nimiteltiin räkättirastaaksi. Kaikki nauroivat hänelle.



On ymmärrettävää, että hän oli todella surullinen lintu, mutta hänellä oli mitta täynnä ärsytystä. Hän aikoi muuttaa pois. Kauas pois, jonnekin autiosaarelle, missä kukaan ei voi haukkua häntä räkättirastaaksi ja hän saisi olla vähän aikaa edes rauhassa. Ja hän odotti aikaa, jolloin voisi lähteä. Kunnes eräänä päivänä hän pääsi livahtamaan eräistä kesätannssiaisista. Ja niin hän pääsi lähtemään. Hän itki, mutta silti hän halusi lähteä.



Lintu kulki kauan. Ja sitten se tuli merenrannalle. Siellä se alkoi rakentamaan lauttaa, jolla pääsisi merille. Aika kului ja muutaman tunnin päästä lautta oli valmis ja lintu pääsi lähtemään. Merellä oli paljon kaloja. Lintu katseli niitä kauan, kunnes yht` äkkiä eräs ahven alkoi jutella hänelle. Upsista! Ei se mikään ahven olekaan vaan ihka aito merihirviö! Lintu kysyi siltä: "Oletko yksin?" Merihirviö nyökkäsi. "Ollaanko ystäviä?" Merihirviö nyökkäsi iloisena. "Osaatko puhua?", lintu kysyi merihirviöltä. Merihirviö pudisti päätään surullisena. "En minäkään osaa laulaa", lintu sanoi. "Sen takia minä olen täällä merellä." Merihirviö nyökkäsi päällään ymmärtäväisesti.



Sitten merihirviö näytti siltä, kuin se olisi keksinyt jotain. Ja sitten se alkoi viittoja jotain. Lintu ymmärsi ja sanoi: "Kyllä. Oletpa ystävällinen." Merihirviö punastui. Merihirviö oli tarkoittanut, että "voisin kuljettaa sinut minne haluat." Lintu sanoi: "kuljeta minut minne ikinä tahdot, kunhan se on kaukana (rannasta)." Merihirviö näytti epäluuloiselta, mutta teki mitä lintu sanoi.



He olivat ajelehtineet jo kauan. Sitten lintu kysyi vähän epäluuloisena: "minne me oikein menemme?" Merihirviö osoitti erästä saarta. Sen nähdessään lintu innostui kovin ja hyppäsi ilmaan ja mötkähti päistikkaa suomuisen merihirviön selkään. Merihirviö ei tiennyt tapahtuneesta, joten se kiljaisi ja lähti uimaan tuhatta ja sataa. Joten äkkiäkös he olivat saarella. Merihirviö oli täysin hengästynyt. Vähän ajan päästä, kun merihirviö oli tolkuissaan, niin lintu sanoi: "merihirviö, minun on annettava sinulle nimi, siksi että kirjoittajan ei tarvitse vaivautua kirjoittamaan koko aika: merihirviö ja merihirviö... Joten sinun nimesi on Eetu!" Merihirviö suostui ja sitä kutsuttiin Eetuksi.



Sitten lintu alkoi etsiä simpukoita. Saari oli täynnä niitä! Sitten lintu löysi kummallisen simpukan. Sen sisällä kimalteli helmi! Lintu otti sen siipeensä hyvin varovaisesti, mutta silti se halkesi. Lintu meni näyttämään helmeä Eetulle. Eetu hyppäsi ylös ja katseli silmät ymmyrkäisinä helmeä. Sitten Eetu nappasi helmen ja linnun hämmästykseksi Eetu söi helmen toisen puolen. "Heei, onko tuo muka syötävää? Sehän on minun helmeni!" Mutta Eetu ei kuunnellut. Kun Eetu oli syönyt helmenpuolikkaan, niin se röyhtäisi ja ei kyllä uskoisi, mutta Eetu sanoi: "Osaan puhua!!"



Sitten lintu ymmärsi, miksi Eetu oli syönyt helmen. Tietenkin siksi, että Eetu oppisi puhumaan. Eetu ojensi toisen helmenpuolikkaan ja sanoi: "Tämä on energiahelmi. Pistä se suuhusi ja nielaise. Sitten ajattele sitä, mitä haluaisit osata tai olla". Lintu teki mitä Eetu sanoi ja sitten se kokeili lauluääntään. Ja se oli kirkas, kuin juuri pesty t ikkunat! Ja linnusta tuntui itsekin paljon mukavammalta.



Lintu sanoi: "Nyt mennään takaisin näyttämään laulutyyliäni!" Eetu huusi innoissaan: "Joo, ja minun puhumiskykyäni!" "Öhöm, meidän kylässä osaa kyllä kaikki puhua". "Ou, no ei se haittaa, voit ryhtyä minun manangeriksi... no, lähdetään kumminkin."

Kesti vähän aikaa kun he olivat rannassa. Sitten lintu sanoi: "On vielä pitkä taival edessä." Eetu sanoi: "Voi Apua!"



4.
Siis Eetu sanoi: "Voi apua!", sen takia, koska se oli aivan uupunut uimisesta ja se oli huono kävelijä. Joten voi arvata mitä Eetu teki koko matkan. No tietenkin marisi ja rutisi esimerkiksi näin: "Ruoho kutittaa!", "Täällä on liian pimeää!" "Kuu on liian kirkas" ja kaikkea sen tapaista.



Lintua otti päähän, kun joutui kuunnella sitä koko ajan. Sitten lintu sanoi: "Älä koko aika marise, muuten et pääse manangerikseni, vaan roskien kerääjäksi!" Sitä Eetu ei missään nimessä halunnut, joten oli hipi hiljaa. Kunnes linnulla tuli "tunkkainen" olo, kun kukaan ei puhunut ja lintu sanoi: "Hyvä on, pääsit ykköseksi. Ala puhua!"



Eetu vallan hämmästyi, mutta teki miten lintu sanoi ja alkoi marista vanhaan tapaan, kuin: "Ilma on liian kostea ja ruoho on kuivaa..." ja niin edelleen. Samaa jatkui aamuun saakka. "Voih!", lintu höyrysi, kun he olivat kylässä.



Ja heti kylään tullessaan ne ilkeät pojat alkoivat taas lällättämään esimerkiksi näin: "Taas se räkättirastas tuli käymään!" Siitä Eetu ei pitänyt, joten se karjaisi ja irvisti oikein pelottavasti. Joten pahat pojat pelästyivät ja juoksivat karkuun kuin viimeistä päivää.



Ja eihän niistä enää ollut haukkujiksi, joten Eetu ja lintu pääsivät jatkamaan matkaansa. Sitten vähän matkan päässä he tulivat vanhalle aavemaiselle talolle. Sitten lintu sanoi: "Tämä on hyvä paikka meidän firmallemme!" Eetu sanoi oman mielipiteensä: "Sehän on aivan romuna ja kaiken lisäksi aavemainen! YY, ihan niskasuomut nousee pystyyn!" Jos me kunnostamme sen!", tokaisi lintu hyvin määrätietoisesti.



Ja sitten se alkoi- se kunnostaminen. Kului monta viikkoa, miltei kuukausi. Ja sitten se oli valmis! Siitä tuli suuri bisnes. Ja kaikkialla maailmasta tuli eläimiä. Ja siitä lähtien eetu ja lintu olivat kaikkein paras bändi. Ja kun linnulla tuli pulaa solisteista, kaikki halusivat tulla. Siitä se siis alkoi!